DESIRE®

Kira Sinclaireová

Sukničkář, nebo hrdina?

HARLEQUIN®

Kira Sinclairová

SUKNIČKÁŘ, NEBO HRDINA?

Překlad

Anna Marie Lesová

Kira Sinclairová

SUKNIČKÁŘ, NEBO HRDINA?

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Secrets, Vegas Style

První vydání:
Harlequin Books, 2021

Překlad:
Anna Marie Lesová

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2021 by Kira Bazzel
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2024
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

Cover: Emotion Media Pamela Magierowska-Kobus
Sazba: Studio EDITIO, Nadarzyn
Elektronické formáty: Katarzyna Rek

ISBN: 978-83-8342-680-8 (EPUB)
ISBN: 978-83-8342-681-5 (MOBI)
ISBN: 978-83-8342-682-2 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Dominika Mercada zaštípala tvář, ale předpokládal, že to tak obvykle bývá, když dá žena někomu facku.

V jeho životě bylo spousta okamžiků, kdy by si nejspíš facku zasloužil, ale překvapivě se to stalo poprvé. Což ho naštvalo hned ze dvou důvodů.

Zaprvé si to zatraceně nezasloužil. A za druhé, udělala to Meredith Forresterová, ta nádherná, dynamická, zrzavá osina za krkem.

Mereditiny oči se leskly vztekem, zklamáním a spravedlivým rozhořčením. Očividně přišla dnes večer do jeho klubu, aby se pohádala. Což by ho nemuselo zajímat, ale zajímalo. Zvlášť když uvážil, že ji neviděl ani s ní nemluvil už skoro dva roky.

Co si, sakra, myslí, že udělal?

Nakonec na tom nezáleželo. I když spory s Meredith a jejím ostrým jazykem byly vždycky jeho oblíbenou zábavou, dnes večer musel řešit jiné, důležitější věci. Záležitost, kterou už museli odložit, protože se objevil jeho dobrý přítel Gray Lockwood.

Místo toho, aby Dominik reagoval na její zjevnou agresi, raději se na ni pomalu a vědoucně usmál. „Také tě rád vidím, Meredith."

„Neplýtvej na mě těmi okouzlujícími úsměvy

a těmi sexy pohledy. Znám tě už od doby, kdy jsi měl obličej poďobaný a samý pupínek."

Dominikův úsměv se jen rozšířil. Bože, tahle žena uměla vzplanout a měla energie na rozdávání. Ozvěna této energie se mu rozhořela hluboko v útrobách. Bylo to tak pokaždé, když se k němu přiblížila. Kdyby to byl někdo jiný, Dominik by ji už dávno svedl.

Ale tohle byla Meredith, nejlepší přítelkyně jeho sestry. A tudíž navždy zakázaná.

„Vidím, že ses ani trochu nezměnila a stále tě všemožná pravidla drží nohama na zemi," pronesl ironicky.

Švihla rukou do vzduchu, jako by mohla jeho slova smést pouhým gestem. „Ani ty ne, pokud jsou informace, které se ke mně dostaly, pravdivé."

Vzhledem k tomu, že po nocích vedl nejžhavější noční klub ve Vegas a stýkal se s bohatými a slavnými, bylo těžké odhadnout, jaké drby zaslechla. Jeho jméno bylo neustále spojováno s nějakou celebritou a jen polovina z těch historek byla pravdivá. Ať přemýšlel, jak přemýšlel, za nic na světě nedokázal přijít na to, jaká fáma se jí mohla natolik dotknout, aby se kvůli ní vydala do jeho světa a vlepila mu facku.

Meredith se Excessu vyhýbala jako moru. Pro jeho klub byla příliš dobrá.

Dominik se naklonil do jejího osobního prostoru a záměrně putoval pohledem po těsných stříbrných šatech, které přiléhaly ke každé křivce jejího těla. „Upřímně řečeno, je mi jedno, co jsi slyšela. Ale očividně už nejsi malá holka, tak si myslím, že z poslouchání drbů jsi už dávno mohla vyrůst."

Tento manévr, který ji měl vyvést z míry, se mu

vymstil. Meredith zcela záměrně přišla oblečená jako VIP hosté, kteří si Excess oblíbili. Její šaty byly jako tekutý kov, blýskaly se a zachytávaly světla, která vířila tmou kolem nich. Obepínaly jí horní část stehen a zbytek nohou ponechávaly jako svůdnou pozvánku.

Bylo by hloupé, kdyby ji přijal.

Meredith ho strčila do ramene a zvětšila mezeru mezi nimi. „Drby mě opravdu nezajímají, Nicu. Nepřekvapuje mě ale, že mě nebereš vážně. Nikdy jsi to nedělal."

Nic se zasmál. „Prosím tě, ty jsi dost vážná za nás za oba. Jsi jako chodící, dýchající příklad pravidel."

Vsadil by všechny peníze na svém bankovním účtu, že Meredith za celé roky, co ji znal, ani jednou neporušila žádné pravidlo nebo zákon. Žila a dýchala pro dokonalost a kázeň.

Taková existence by ho přivedla k šílenství.

„A to byl, andílku, vždycky tvůj problém." Dominik natáhl ruku, zachytil dlouhý, svůdný ohon jejích rudozlatých vlasů a sjel po nich prsty. „Nepoznala bys zábavu, ani kdyby tě kousla do zadku."

Trhla hlavou do strany, vytáhla si vlasy z jeho sevření a zadívala se na něj. „Já vím, co je to zábava. Jen nemám zájem se o ni s tebou dělit."

A to byl ten nejpádnější důvod, aby se od ní pěkně držel dál a aby ignoroval energii, která mezi nimi vibruje. Meredith s ním nechtěla mít nic společného.

Vždycky byla chytrá.

„Zajímá mě ale tip, který jsem právě dostala, že jsi ty a tento klub zapleteni do obchodování s lidmi."

A sakra.

Ať už čekal cokoli, nebylo to tohle. Dominik ovládl

svou reakci, měl léta tréningu, aby jeho rysy nic neprozradily. To, že měl násilnického nevlastního otce, ho naučilo skrývat své skutečné myšlenky.

Na kohokoli jiného by možná uplatnil svůj šarm, aby odvedl pozornost, ale byl si dobře vědom Mereditiny imunity vůči jeho snaze. Místo toho šel na věc přímo. „Meredith, myslel jsem, že jsi dost chytrá na to, abys dokázala rozlišit plané pomluvy od faktů."

Oči jí plály a její svůdné rty se stáhly do přísné linky. „No, to tedy jsem. Ten tip přišel s důkazy. Důkazy, ze kterých americká média do zítřejšího večera s potěšením udělají virál."

Sakra, sakra. Meredith Forresterová si už udělala jméno. Její kariéra odstartovala před několika lety, když odhalila korupční skandál, který sahal až do úřadu viceprezidenta, a pak následoval skandál se sexuálním zneužíváním, který otřásl hudebním průmyslem.

Ať už byl ten důkaz jakýkoli, byl dostatečně pádný na to, aby Meredith téměř o půlnoci vtrhla do Excessu a konfrontovala ho. Dominik si vždycky uvědomoval, že je docela možné, že za své dobré skutky jednou zaplatí. Jen nebyl připravený na to, že se to stane dnes.

Nebo že se do toho zapojí Meredith.

Tohle bylo úplně špatné načasovaní. Protože pokud si Meredith pospíší a odejde, chystal se přidat další jméno na seznam zmizelých mladých žen. Ne proto, že by byl zapojen do nějakého nezákonného obchodu s lidmi, ale proto, že s pomocí Graye Lockwooda, Andersona Stonea a Stone Surveillance pomáhal zmizet obětem zneužívání.

Vše se dalo do pohybu, aby dnes večer zmizela

další žena jménem Tessa. A on věděl, že udělá všechno pro to, aby se ujistil, že je v bezpečí. Nemluvě o tom, že kdyby Meredith s tou historkou opravdu vyšla ven, mohl by být zítra pod příliš velkým drobnohledem, než aby Tesse pomohl.

Meredith se naklonila blíž a zavrčela: „Máš vůbec představu, co to udělá s tvou sestrou? Annalise to zničí."

Dominikovi se stáhl žaludek. Jeho sestra bude víc než zdrcená. Bude naštvaná. Alespoň na chvíli, než jí to bude moci v klidu vysvětlit. Do té doby se s tím bude muset smířit. A s tím měli bohužel oba bohaté zkušenosti.

„Co se stalo s presumpcí neviny?" zeptal se Dominik a zvedl jedno obočí.

Meredith tiše zavrčela, až Dominikovi přeběhl mráz po zádech a rty mu pobaveně zacukaly.

„Jsem novinářka, ne právník. Pokud je pravda, co jsem viděla, brzy o tom rozhodne dvanáct členů poroty."

Bože, chtěl zabořit ruce do husté hřívy jejích ohnivě zlatých vlasů, přitáhnout si ji k ústům a spolknout ten zvuk. Chtěl vstřebat její teplo a ochutnat všechnu tu drzost a pevné sebeovládání. Dokonce i teď ji chtěl pocuchat.

Bohužel toužil po Meredith už velmi dlouho, a tak měl léta praxe v tom, jak se držet zpátky. Protože to poslední, co potřeboval, bylo zahrávat si s idealistickou, přísnou a perfekcionistickou nejlepší kamarádkou své mladší sestry.

Meredith zavrtěla hlavou a řekla: „Vždycky jsem věděla, že jsi sebestředný, požitkářský, nabubřelý kretén, kterému jde jen o potěšení za každou cenu.

Ale tohle… Nikdy jsem si nemyslela, že jsi schopen něčeho opravdu odporného."

Mohla mu klidně zarazit jeden ze svých vysokých podpatků do solar plexu. Její slova bolela mnohem víc než jeho pálící tvář.

Dominik se snažil znovu najít rovnováhu a zhluboka se nadechl. Dokonce i tváří v tvář tomu, co právě řekla, musel bojovat, aby ignoroval kořeněnou, sladkou vůni jejího parfému.

„I když mě tahle výměna baví… Ne, počkej, to není pravda. Jakkoli mě tahle výměna názorů nudí, oceňuju, že jsi vyrazila mé sestře na pomoc, i když ani ona, ani já tvou pomoc nepotřebujeme. Jsem si jistý, že bude nadšená, až se dozví o tvém křížovém tažení na její záchranu. Ale opravdu se nemůžu zdržet na třetí scénu druhého dějství. Musím vést noční klub."

A chránit oběť zneužívání.

Měl se otočit a odejít, ale navzdory všemu se jí nedokázal přestat dotýkat. Dominik nechal ruku klesnout na Mereditino rameno, lehce přejel po její paži a sevřel její loket.

Její kůže byla hedvábně hebká a teplá pod jeho dotekem. Tělem jí projel záchvěv. Byl dost chytrý na to, aby věděl, že se za tu reakci bude trochu nenávidět, ale bylo mu to jedno. Teď od ní potřeboval něco jiného než nepřátelství.

Tuto hru nehráli zdaleka poprvé.

Dominik se k ní naklonil, vtiskl jí jemný polibek na tvář, jako by byli opravdu staří přátelé, a zašeptal: „Určitě dej barmanům vědět, že dnes večer tu jsi na můj účet." Odtáhl se a věnoval jí smyslný, ďábelský úsměv, který dovedl k dokonalosti již v patnácti

letech. „Hlavně nedělej nic, co bych neudělal já," napomenul ji, než odešel.

Nedělej nic, co bych neudělal já. Meredith se ušklíbla. To na seznamu věcí, které se nemají dělat, moc nezůstalo. A bylo by jich ještě méně, pokud byly informace, které dostala, pravdivé.

Bože, nechtěla, aby to tak bylo. Znala Dominika už velmi dlouho. Od chvíle, kdy se seznámila s Annalise na exkluzivní soukromé škole, kterou všichni navštěvovali, když byli teenageři. A přestože ho nikdy neměla nijak zvlášť ráda, vždycky chápala, proč se k němu lidé a zejména ženy hrnou. Ten muž byl zosobněný šarm. Byl uhlazený a sofistikovaný. Stále se snažil rozesmát své okolí a byl iniciátorem většiny zábav a mejdanů. K čertu, udělal si z toho velmi výnosný byznys.

A rád flirtoval. Uměl v lidech vyvolat pocit výjimečnosti. Sledovala ho při tom celé roky a ani ona se nemohla ubránit tomu, aby mu někdy nepropadla.

Upřímně řečeno, Meredith si ani nebyla jistá, jestli to tak úplně hraje. Dominik měl lidi opravdu rád a tu radost chtěl šířit dál.

Bylo ale nebezpečné, pustit si ho k sobě natolik, aby člověka vtáhl do toho svého světa iluzí. Meredith věděla, že to není realita. Skutečnost byla drsná, často ošklivá pravda, kterou zkoumala a odhalovala. Realitou bylo, že mohla studovat na drahé škole, jedině díky tomu, že její matka byla učitelka, ne proto, že si její rodina mohla dovolit přemrštěné školné. Realitou bylo i to, že musela být nejlepší ve třídě, aby získala stipendium na vysoké škole, protože její svobodná matka ji nemohla zaplatit. Povinnost,

zodpovědnost a očekávání ji hnaly kupředu už velmi dlouho.

Dominik Mercado se řídil přesně opačnými principy. Ten muž byl ztělesněním pokušení. A ona věděla, že by mu neměla podlehnout. Bohužel nebylo vždy snadné na to pamatovat.

Nikdy by však nečekala, že zajde tak daleko. Ale poté, co strávila několik posledních hodin ověřováním složky důkazů, která doprovázela anonymní e-mail, který dnes večer obdržela… vypadalo to, že by to mohla být pravda.

Ty informace byly usvědčující. Ale obchodování s lidmi?

Původně přišla do Excessu, aby Dominika konfrontovala, a zároveň zoufale hledala nějaké jiné vysvětlení. Možná to na něj někdo hodil? Nebo možná někdo využíval jeho klub a on o tom nevěděl.

Stačil však jediný pohled na něj a zklamání, které ji zaplavilo, se proměnilo v nečekaný hněv, jenž ji přiměl k výbuchu. Dát mu facku nebylo moudré a ona se za tu reakci nenáviděla.

Ale jeho naprostá absence reakce, když se konečně dostala k vysvětlení, proč tam je, ji nijak neuklidnila. K čertu, ani jeho všudypřítomný okouzlující úsměv ji nepřesvědčil, což jen zvýšilo její obavy.

Dominik neměl zrovna nejlepší pověst. S oblibou ohýbal pravidla až na samou hranici. Byl to on, kdo na školním pozemku uspořádal večírek, kde byl i sud piva a vana punče, protože to byl jediný dostatečně velký prostor, kam se vešli všichni studenti. A on nechtěl, aby někdo zůstal stranou. Zůstal tam také, aby to odnesl, když se objevili policisté s ředitelem v závěsu.

I nyní měl pověst pořadatele bujarých večírků,

vylomenin s vysoce postavenými osobnostmi a upřímně řečeno, vyvolával problémy. Jeho jméno se neustále objevovalo na bulvárních blozích. Videa z jeho večírků se šířila virálně, a když se někdo chtěl pobavit, zastavil se v Excessu.

Všechno to pro něj byla hra. Meredith věděla, že se to naučil už v mládí. Chápala, kde se v něm vzala potřeba zkoušet hranice, ale to jí nijak neulehčovalo sledovat ho, jak to dělá.

Možná nakonec zašel příliš daleko. Zapletl se do něčeho, do čeho nechtěl?

Nebylo to vyloučené.

Dokud nedostala ten e-mail, Meredith by o Dominikovi mohla říct leccos, ale že je zlý kretén, to rozhodně nebylo. Jestli je ale zapletený do obchodu s lidmi…

Tíha, která se jí usadila v hrudi ve chvíli, kdy četla ta slova, ještě vzrostla. Meredith se udělalo úplně špatně.

Přemýšlela, proč si to bere tak osobně?

Jistě, Annalise je její nejlepší kamarádka a je pro ni důležitá. A nebylo pochyb o tom, že by ji tato informace zničila. Meredith sice mohla zveřejnění článku o pár dní zdržet, ale hrozba, která e-mail doprovázela, byla jasná. Pokud ho nezveřejní ona, udělá to někdo jiný.

Annalise Dominika vždycky zbožňovala. Meredith sice úplně jejich vztah nechápala, ale kvůli tomu ho rozhodně nezpochybňovala. Takže bylo pochopitelné, že měla o svou kamarádku strach.

Ale to nevysvětlovalo, co právě udělala.

Meredith si protřepala ruku, která jí stále pulzovala, jak dala Dominikovi facku.

Nikdy v životě necítila potřebu se fyzicky vrhnout na jiného člověka. A byla dost inteligentní na to, aby si uvědomila, že její reakce byla nepřiměřená.

A nepřijatelná.

Ne že by to Dominika nějak zajímalo.

Ten muž ji prostě dokázal přimět reagovat. Vždycky to uměl. A bavilo ho ji ponoukat, hlavně proto, že věděl, že to dokáže. Dominik Mercado ji frustroval. Ačkoli navenek budil dojem, že je mu všechno jedno, ona v hloubi duše věděla, že to tak není.

Viděla totiž, jak mu záleží na Annalise.

Choval se bezstarostně, jako kdyby mu na důsledcích nezáleželo, což ji vytáčelo. Nejspíš proto, že její život už léta ovládal strach z následků jejích činů.

Nemohla si dovolit zaujmout tak lehkovážný postoj jako Dominik. Neměla otce s miliardami dolarů v bance, který by za ni složil kauci a zažehnal svízelné situace. Neměla za sebou moc a peníze. Kdyby šlápla vedle, přišla by o stipendium na dobré škole, o pověst, a teď dokonce i o práci.

Meredith s povzdechem zvažovala, že se cestou ven zastaví u baru na skleničku, pak ale usoudila, že panák tequily situaci nejspíš nepomůže. Excesy stejně nebyly zrovna její parketa. Hlasitá hudba, která pulzovala místností, jí duněla v uších a zvyšovala bolest hlavy, která jí už začínala tepat ve spáncích.

Meredith se proplétala mezi strategicky rozmístěnými stoly a zmítajícími se těly krásných a neklidných mladých lidí a zamířila k obrovským dvojitým dveřím na opačném konci rozlehlého prostoru.

Bez zájmu ignorovala všechny kolem sebe a soustředila se jen na to, aby se už odsud dostala. Proto

ji polekalo, když ji znenadání někdo uchopil za paži a zastavil.

„Krásko, kam jdeš?“

Meredith překvapeně pohlédla na muže, kterého nikdy předtím neviděla. Byl dost pohledný, ale skelný pohled jeho očí jí prozradil mnohé o jeho duševním rozpoložení. Sklopila pohled dolů a prohlédla si jeho drahý oblek, blýskavé hodinky a předražené boty. Opilý a sebevědomý. Právě kvůli takovým do Excessu nechodila.

Podráždění rychle vystřídala zlost. Meredith zatřásla rukou a snažila se vymanit z jeho sevření. Místo toho, aby ji pustil, ten otravný idiot ji svíral ještě pevněji.

„Nechte mě jít,“ řekla Meredith co nejklidnějším hlasem.

„Nebuď taková, krásko. Chci si jen popovídat. Proč mi nedovolíš, abych ti koupil pití?“ blábolil k Mereditinu znechucení opilec.

Muž využil výškové převahy síly, aby si ji přitáhl blíž. Tělem jí projel malý záchvěv úzkosti, ale Meredith se jí nemínila nechat pohltit. Byla obklopena tisíci lidmi a tenhle opilý blázen trpěl prostě komplexem nadřazenosti, než aby si dal říct.

Tak se rozhodla jednat.

Naklonila se k němu blíž a začala mu sahat do rozkroku. Měla v plánu ho sevřít a zkroutit, zatímco mu do ucha bude pronášet sžíravé výčitky. Tak daleko se však nedostala.

Místo toho ji kdosi chytil za ruku, propletl si s ní prsty a přitáhl si ji ke své teplé pevné hrudi. Meredith měla pocit, jako by její tělo zasáhla elektřina.

„Tohle jsem neměl na mysli,“ Dominikův tichý,

sametový hlas ji pohladil na spánku a jí na krku a hrudi naskočila husí kůže. „Jsi opravdu pozoruhodná. Pět minut o samotě a dokážeš si najít problémy."

Ta slova byla určena jen jí. Chlapíkovi před nimi Dominik řekl: „Doporučuju, abyste se ujistil, až příště v mém klubu vztáhnete ruce na nějakou dámu, že je to i její přání."

Muž ze sebe neochotně soukal nějakou nesmyslnou a ubohou výmluvu. Dominik si ho nevšímal a mávl na jednoho ze strážců, kteří se pohybovali na okraji davu, aby k nim přišel. „Vyprovoďte, prosím, tohoto pána z mého podniku."

„Ale jsem tu s přáteli. Oni jsou můj odvoz."

Dominik pokrčil rameny. „Navrhuju, abyste si zavolal taxi nebo spolujízdu. Nebo jim vysvětlete, proč vás vyhodili. Je to na vás."

Strážný neřekl ani slovo, jen mu gestem naznačil, aby šel před ním. Meredith se dívala, jak si ho muž prohlíží od shora dolů a v duchu přemýšlí, jestli nemá šanci tenhle boj vyhrát. Pak naštěstí udělal, co mu bylo řečeno.

Meredith očekávala, že ji Dominik ve chvíli, kdy ten chlap zmizí v davu, pustí, ale neudělal to. Ve skutečnosti tam chvíli spolu nehybně stáli, obklopeni chaosem přeplněného klubu. Dominikova ruka ji pevně objímala kolem pasu a tiskla ji blíž k jeho tělu. Meredith stála naprosto nehybně, jen srdce jí bušilo v hrudi a dech se jí zadrhával v plicích. Bála se pohnout. Ne proto, že by měla strach nebo obavy. Ale proto, že jí v jeho objetí bylo zatraceně příjemně.

Ale to si nepřála.

Jedna její část by mu ráda pohlédla do obličeje, ale ta zbývající část se radovala, že to nemůže udělat.

Nechtěla vědět, jestli je na ni naštvaný, i když na to měl plné právo, ale nebyla připravená se mu omluvit, přestože by asi měla.

Také nechtěla vidět ten jeho charakteristický sexy výraz, který už dávno vypiloval k dokonalosti, protože právě teď si Meredith nebyla jistá, jestli by jeho přitažlivosti dokázala odolat.

A nenáviděla by se, kdyby se podvolila. Protože i když měl schopnost tímhle pohledem vyvolat v každém pocit výjimečnosti, to, že ho viděla, jak ho hojně používá, znamenalo, že si nemůže dovolit mu podlehnout. Nebylo to skutečné. Ten pohled by jí nepatřil.

Ale její nejslabší část si to přála.

Dominikova ruka pomalu sklouzla po jejím břiše a pustila ji. Odstrčil ji a otočil čelem k sobě.

Zatímco jeho hlas jí zněl jako čistý sex, ve výrazu jeho tváře viděla něco jiného. A Meredith si nebyla jistá, proč ji to zklamalo.

„Jsi v pořádku?“

Polkla a hledala v sobě zbytky hněvu a zklamání, se kterými sem přišla. Naneštěstí pro ni nemohla najít ani jedno, ani druhé. „Jsem v pohodě a byla jsem v pořádku i předtím, než ses do toho zapletl ty. Jsem velká holka a umím se o sebe postarat.“

Dominik zatnul zuby a přimhouřil oči tmavší než hřích. Meredith naklonila hlavu na stranu a nemohla ignorovat jeho zjevný hněv.

„Jsi příliš chytrá na to, abys říkala takovou hloupost. Vždyť lépe než většina ostatních chápeš, jak jsou ženy zranitelné. Kolik příběhů o sexuálním napadení jsi už popsala? O kolika vraždách jsi informovala?“